

1952 Nu dit jaar het eerste nummer in Januari verschijnt, is er een verontschuldiging om nog enkele ogenblikken in de sfeer van de jaarwisseling te verwijlen, en de blik zowel op het verleden als op de toekomst te richten.

Wanneer wij, ten opzichte van de doelstellingen der Vereniging, de grote lijn in het oog houden, dan is er, geloven wij, geen reden tot ontevredenheid. De belangstelling in Nederland voor de malacologie vergelijkend bijvoorbeeld met die in de tijd dat het Molluskencomité eenzaam zijn pionierswerk verrichtte, kunnen wij met een zekere voldoening vaststellen, dat er wel het een en ander bereikt is van hetgeen de oprichters der Vereniging zich voor ogen hadden gesteld.

Niet alleen is het aantal natuurliefhebbers dat zich met mollusken bezig houdt, in de loop der laatste decennien aanzienlijk vergroot, doch hun belangstelling heeft zich ook verbreed en verdiept. Over het engere conchyliologische stadium is de molluskenstudie in ons land in het algemeen wel heen. Steeds meer wordt aandacht geschonken aan het levende dier. De ecologie is een studieobject van velen geworden. Naaktslakken zijn niet meer de stiefkinderen der malacologen. En het anatomisch onderzoek vindt geleidelijk meer beoefenaren.

Er is een sterk toegenomen onderling contact, dat het aanzijn heeft gegeven aan min of meer permanente studiegroepen. De kennis onzer fossiele mollusken is, dank zij de arbeid van de Rotterdamse werkgroep, in de naoorlogse jaren aanmerkelijk vergroot. Met grote waardering gewagen wij hier ook van de Strandwerkgroep der Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging en Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie, welke ijverige speurders vele, voor onze kust nieuwe soorten hebben ontdekt.

Het aanleggen van "schelpenkabinetten" is sinds lang niet populair meer. Daarentegen zijn er in de laatste twintig jaren in Nederland vele particuliere collecties - waaronder verscheidene van wetenschappelijke waarde - ontstaan, die voortdurend verrijkt worden met door de leden in binnen- en buitenland verzameld materiaal. West-, Zuid- en midden-Europa behoren thans tot het excursiegebied van verscheidene Nederlandse malacologen.

Er is ook een veelzijdig contact gegroeid met geestverwanten in het buitenland. Zo komt steeds meer belangrijk studiemateriaal binnen ons bereik, materiaal, dat op den duur - hopen wij - voor een groot deel naar onze openbare verzamelingen zal vloeien, ten algemene nutte.

Ondanks het normale verschijnsel, dat jaarlijks lidmaatschappen worden opgezegd, blijft het ledental der Vereniging gestaag toenemen. Bijna de helft van het huidige ledencorps is toegetreden sinds 1946 : een nieuwe golf van werklust, van geestdrift en ideeën. Met optimisme kunnen wij ook 1952 tegemoet zien.

En toch blijft er nog veel te wensen over. Hoewel de financiën van de Vereniging gezond zijn, ligt van vele ideeën de verwerkelijking voorlopig buiten ons bereik door het onherroepelijke halt dat de beperkte middelen gebieden.

Als het Bestuur voor 1952 bescheidenlijk één vervulbare wens zou mogen doen, dan zou deze zijn ten gunste van de bibliotheek. Zij heeft de tijdsomstandigheden niet mee. Wat dit dierbare pleegkind vóór alles behoeft, is een "daddy Long-legs", een zorgende gestalte op de achtergrond, een vaderlijke vriend die zijn beschermelingen een moment uit het oog verliest en op verjaardagen trouw een verrassing stuurt!

Twee jaar geleden heeft het Bestuur hoopvol de schaduw van long legs over de vergadering voelen glijden, toen enkele leden het denkbeeld opperden een club "Vrienden van de Malacologische Bibliotheek" te vormen. Maar de schim verdween. En van de club werd sinds dien niets meer gehoord. Zal "daddy" dan misschien in 1952 komen.....?????????????